

bješ dalscheg komuženja a rošglědowanja. A až jich žedne wižeš njejšom, jo tež lažko možno, dokulž žedne daloko pschisheš njejšom. Tak Robinson ſužiſcho a joga myſli běchu pschawie.

Dyž běſcho Robinson ſe ſtwojim domazným žělom gotowý, potom chojžafcho ſaſej a twařafcho ſwoju ſož. Na jadnom dňu ſe stanu, ako Robinson rubaſcho a žělaſcho, až daloko wot ſe wižefcho dym k něbju ſtupajužy na ſtwojej kupe. Nad tým ſe ſleka a gnaſcho domoj tak ſpěſhne až možafcho, aby ſe ſtwojeje gory glědał, zo to by bylo. Tudy, ſa ferkom ſtoježy, něto huphta na tſchižaſcža žiwhch luži, kenz hokoło hogňa rejowachu. Take wižežy ſe won nemožne pschezeſky, glich ſe ſaſej ſmognu, ſaleſe doſoj, weſe ſtwoju bron k ſebe a žěſcho ſaſej gorěj, aby pschiglědował, zo te žiwiſki budu dalej ſachopinach. A won glědaſcho a wižefcho, kaf někotare wot nich k morju žěchu a tam ſi zołna dwěju ſwěſaneju mužowu k hogňu lazechu. Robinson ſe ned myſlaſcho, až budu jeju ſabiſch a hopjaz a tak tež běſcho. Robinson ſe tſchezeſcho dla gorniwoſcži, ale zo pomožy. Veton teke ragnuchu jadnogo wot něju k ſemiji, klekachu hokoło nogo, roſrěſowachu a pschigotowachu joga k pjazeni. Ten drugi popajzeň ſtojaſcho podla a zaſaſcho, až na nogo rěd pschižo. Ale nenažejuzy ſe ſwignu a gnaſcho naſkoki, aby ſtwojim winikam hubegnuł a tſchochtaſcho rowno k Robinsonowej goře.

Wjaſkoſcž, nažeja, bojaſní a džańe napadnu ſi jadnym rasm Robinsona. Wjaſkoſcž a nažeja togodla, dokulž wižefcho,